

jeg, at ethvert Medlem bliver klar over, hvorledes han staar til dette Spørgsmaal. Og jeg vil tilføje, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem har stadet Sagens Venner ved disse Udtalelser.

Der er et Par Bemærkninger, som jeg endnu maa finde mig foranlediget til at gøre overfor enkelte andre Medlemmer, der have haft Ordet i Dag. Jeg vil saaledes finde det nødvendigt overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 3dje Valgkreds (Veth) at udtale, at jeg har ikke sagt eller forudsat, at nogen her i Salen kunde ved sin Afstemning lade sig lede af den Betragtning, at han af personlige Grunde ikke vilde unde mig at være med til at gennemføre Retsreformen; det har jeg slet ikke sagt. Jeg har derimod sagt, at maaste var der dem, som af politiske Grunde ikke vilde unde mig det og maaste som Følge deraf vilde stemme i Overensstemmelse dermed. Om personlige Grunde hertil har jeg ikke talt. — Saa blev der af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) meget stærkt fremhævet, at Vedtagelsen af Forslaget til Beslutning af den Grund skulde være et Tillidsvotum til mig, at jeg har stillet en Opfordring til Tinget om, at man skulde fremkomme med en Udtalelse i den Henseende, naaet den ikke skulde være ganske overflødig. Det forekommer mig, at hans Tankegang maa være den, at det er jo min Embedspligt at forelægge Forslag til Indfrielse af Grundlovens §§ 71 og 74. I den Henseende er han mere sparsom end det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), thi det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds vilde dog erkende, at det kunde være min Embedspligt i Henhold til disse Grundlovsparagraffer at interessere mig for denne Sags Fremme. Han syntes at mene, at der skulde ligge et ganske særligt Tillidsvotum i, at man svarede paa en Opfordring, som jeg er kommen med til en Gang at udtale sig om dette Spørgsmaal ved nu at opfordre mig dertil. Der kunde maaste være noget i det ærede Medlems Betragtning, hvis der slet ikke forelaa noget forud for denne Sag, hvis det ærede Ting ikke tidligere havde taget nogen Stilling i denne Sag eller overhovedet havde befattet sig med den; men Forholdet er jo ganske anderledes. Naar jeg har at imødet det ærede Ting om, hvis det virkelig ønskede, at den Sag skulde komme frem, paa en eller anden Maade at tilkendegive sit Ønske derom, er det begrundet i den forudgaaende, velbekendte, faktiske Omstændighed, at Lovforslag derom en Gang have været forelagte i dette Ting, men at man den

Gang ikke fremmede dem. Det var da naturligt fra min Side at sige til Tinget: Fastholder man denne Stilling eller har man forandret sin Mening derom? For saa vidt man nu har talt saa meget om den Forbindelse, der skulde være mellem det, man kalder den nuværende, den nyeste politiske Situation og denne min Opfordring, maa jeg dog minde om, at denne min Opfordring er jeg fremkommen med, længe før denne saakaldte nyeste politiske Situation var kommen frem. Nej, den virkelige Sammenhæng er den, jeg udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet, nemlig, at jeg af rent forretningsmæssige Grunde kunde ønske at vide, om det er Tingets alvorlige Vilje, at denne Sag atter skal tages frem, naturligvis ikke, fordi jeg mener, at man skulde være bunden til at gaa ind paa det tidligere foreliggende Forslag, og heller ikke, at man skulde være bunden til at gaa ind paa de Forslag, der maatte fremkomme, efter at Sagen paa ny er gennemjet. Det kunde ikke falde mig ind, at nogen skulde være bunden til Forslag, som man ikke kender, og som endnu ikke have set Dagens Lys. Kun det, har jeg ment, skulde være bindende i det Forslag, som nu foreligger her, at man, naar Sagen kommer frem her igen, ikke vil afvise den, men vil forhandle den. Andet og mere har jeg ikke forlangt, og andet og mere ser jeg heller ikke, at man her svarer mig paa. Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) behøver ikke at tale om Højmodighed; thi Egøister ere vi alle sammen mere eller mindre — deri kunne vi alle være enige — men jeg vil over for denne Tale om Højmodighed dog sige, at hvis jeg virkelig troede, at der i Beslutningen laa et Tillidsvotum til mig, vilde jeg ikke være sen til at indkassere det, men jeg finder, at der er ringe Fornøjelse ved at sige, at der et Tillidsvotum i noget, naar man ikke finder det, og derfor mener jeg virkelig, at det ikke er Umagen værd at gøre det. — Jeg har endnu kun et Par Ord at tilføje til det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum), der talte i Gaar. Jeg vil da sige til den ærede Taler, at det behøver ikke at dokumenteres, at jeg er Modstander af Socialismen. Det er noget, der ofte er udtalt af mig, noget, som jeg ikke lægger Dølgemaal paa, og som vist heller ikke er Hemmelighed for nogen. Det behøvede det ærede Medlem derfor ikke særlig at dokumentere, thi det vilde jeg have indrømmet, uden at der behøvedes nogen Bevisførelse i saa Henseende. Smidletid er der dog et Par Ord at sige til det ærede Medlem i den Henseende fremsførte,